

Lisa Lundgren

Nu, då, alltid

20211113-20211218

Lisa Lundgrens föreställningar

All the world's a stage

William Shakespeare

Flera av Lisa Lundgrens nya målningar avbildar fönster inramade av stora randiga gardiner. Genom en relativt smal öppning skymtar en park eller ett landskap. I *Tror jag längtar till havet ibland* ses en väg som i en båge svänger ut mot horisonten. Kanske havet i titeln döljer sig i fjärran, bortom synfältet. Här kan man ana början på en berättelse. Men med den dubbla inramningen av fönster och gardiner så framhävs snarare växelverkan mellan fönstret som bild och bilden som ett fönster. Den knyter också an till en lång tradition av motiv med utblickar från fönster (tänk bara på Matisse). Flera av Lisa Lundgrens verk är också inramade av en tunn målad bård, ibland med konstnärens signatur i versaler som ett dekorativt element som förstärker de abstrakta kvaliteterna i bilden.

Den röe och lilla blå kan ses som en diptyk med samma motiv. Den ena har klara färger medan den andra domineras av blått, grått och vitt, som nattlig version. De skulle kunna föreställa tre våningar av en fasad med nio fönster, där varje fönster har en gardin uppsättning som liknar teaterdraperier, eller ett cirkustält. Eller föreställer det en vägg med nio av hennes tavlor? I Lisa Lundgrens målningar blir det vardagliga hyreshuset en liten scen där livets föreställningar kanske utspelar sig.

I andra arbeten återkommer gardinerna som just teaterdraperier framför en scen. *Månaderna som följde levde jag en dåres liv* liknar en liten dockteater. Det behändiga formatet, 34x40 cm, bidrar till känslan av målningen som ett litet tittskåp. Teatern är en plats för föreställningar. I målningarna blir själva scenerna ibland nästan arkitektoniska fantasier, som kinesiska dockor där ett fönster rymmer en scen som öppnar sig mot, eller ramar in, ett landskap.

Sen blåser hatten av är nästan helt abstrakt där ett perspektiv som skapar rumslighet bara är antytt med en vinkling i olika färgfält. Annars är målningarna oftast utan några skuggningar, platta som spelkort. Underlaget, dukarna, är grova, beige-bruna och så glest vävda att man nästan ser igenom dem. De mättade färgerna är tunt pålagda; gult, brunt, rött och blått, och vissa partier är lämnade helt omålade, så att bara grundningen av harlim ger ett lätt glitter. Lisa Lundgren målar med mycket terpentin och duken ser bitvis mer infärgad än målade ut medan andra partier har tydliga, snabba och säkra penseldrag. Ibland tecknar hon också med oljekrita i målningarna, linjer som kan vara konturer eller utgöra mönster i en gardin. Det finns något lekfullt över målningarnas labyrinthiska variationer. Jag får en känsla av att Lisa Lundgren vet precis vad hon gör men ändå lyckas överraska sig själv.

Magnus af Petersens

Björkholmen Gallery

Rödbodtorget 2
111 52 Stockholm, Sweden

+46 733125573
info@bjorkholmengallery.com